

Õpetaja Laur annab tundi pilvede keskel

- ▶ Lelle kooli õpetajast Maarika Lipsust saab täna õpetaja Lauri tiitli kandja
- ▶ See on kogu külale suur asi, kiidavad kolleegid

Malle Pajula
malle@ept.ee

▶ Väikese Lelle kooli emakeeleõpetaja Maarika Lips (37) asub täna hommikul hingevärinal Palamuse poole teele. Pärastlõunaks on temast saanud õpetaja Laur, hea ja tubli maakooliõpetaja tiitli tänavune kandja.

“Näita ajakirjanikele oma pilvedega tuba,” soovitasid kolleegid eile Maarikale. Tal on helesinine klass, mille seintel pilvede vahel lendavad inglid. See oli Lelle põhikoolis esimene, mis loobus koolimajadele tüüpilisest kollakast seinast. “Tahtsin, et oleks sinine ja nii tegingi,” ütleb Maarika. Pärastlõunapäikese kumma jätab pilveseinast üsna tõetruu mulje.

MA EI MAGA, MA EI SÖÖ. “See tiitel on kogu külale suur asi,” nendivad õhevil kolleegid. Nii lähedki Maarika Palamusele õpetajast abikaasa, koolijuhi ja vallavanema saatel. Tiitlisaaja ise võdistab aga kergelt õlgu. “Ma ei maga, ma ei söö,” tsiteerib ta laulusõnu ja tunnistab, et sees on kergelt õõnes tunne. Kuigi ta juhendab koolis näiteringi ja seal lastele osi ette mängib, pole ta üksinda saali ees tähelepanu keskmisesismisega harjunud. Klassi ees olevat natuke teine tunne. “Ootamatu asi, Eesti maakoolides on ka teisi tublisid õpetajaid,” arvab ta ise. Õpetaja Lipsu seadsid aga kandidaadina üles kooli lastevanemad. “Selliseid õpetajad võiks üle Eesti rohkem olla,” leiab ka direktor Tarmo Murel.

Kui mudilastele antaks teema “Minu tulevane õpetaja”, joonistaksid nad midagi Maarika Lipsu sarnast. Natuke sarnaneb ta ka Edgar Valteri joonistatud pedagoogiga esimese klassi aabitsas. Hea õpetaja tähendab Maarikale mõistvat inimest, sellist, nagu oli õpetaja Laur. “Oluline on mitte ära unustada, milline ise teismelisena olid, siis saad laste aeg-ajalt tehtud totrustest aru,” leiab ta.

SEISAB VÄIKEKOOLI EEST.

Maarika tunneb, et Laurina on tal võimalus rohkem oma kooli allesjäämise eest seista. Väiksemate koolide sulgemislaines pole 91 õpilasega Lelle kooli saatust kaljukindel. “Kui kaob see kool, kaob siit tasapisi kõik,” arvab Maarika. Ise tuli ta koos füüsisika- ja tööõpetuse õpetajast abikaasaga Lelle kooli 1984. aastal, alul küll pikapea-ävarühma kasvatajaks. “Käisime ise kohta otsimas, tollal oli nii töö kui ka oma elamise leidmine pä-

“Õpetaja Lauri tiitel tähendab suurt vastutust, tuleb olla kogu aeg selle vääriline, kuid kõigil meil on hetki, mil ei jaksa,” arutles Lelle põhikooli emakeeleõpetaja Maarika Lips tiitli kätteandmise eelõhtul oma klassis istudes. FOTO: RAIGO PAJULA

rast kõrgkooli ju väga oluline,” räägib Kiviõlist pärit pedagoog. “Alul tundus see paik nii pisike, nüüd on väike ja armas.”

Maarika õpilased osalevad edukalt viktoriinidel ja olümpiaadidel, ta juhendab näiteringi, end harrastusteatri liidu kursustel täiendades, ta käib rahvataantsus ja kasvatab kolme last. “Kui mul oleks oma maja, kasvataksin ka kanu ja rohiksin peen-

raid. Aga ma elan korteris, nii jõuangi,” selgitab ta.

Kooli näitering on vaid korra mänginud katket “Kevadest”, Kiire saapanööpide kadumise lugu. Õpetaja Lauri seal tegelaseks polnud. Nii tuleb Maarikal läbi proovimata täna Lauri rolli asuda. “Viul on kindlasti mu nõrgim koht,” lausub ta naeratahes ja läheb pärast tunde jäänud neiuga tegelema.

Haridust ja peresid toetav Arno Tali sihtkapital annab õpetaja Lauri tiitlit välja alates 1994. aastast. Tiitel antakse pedagoogile, kes lisaks heale koolitööle on ka ümbruskonna elu arendaja. Tänavu käib tiitliga kaasas 10 000-kroonine preemia. Tiitlikandjaid on nüüdseks 19. Mullusest tegutseb ka tiitlisaanute moodustunud Õpetaja Lauride klubi.